

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoP/31/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315203028
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5315203028.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Adriany Gallovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú W. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, dieťaťa rodičov; matky R. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, B. X. a otca L. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. X. XXX, v konaní o zvýšenie výživného a úpravu styku otca s maloletou, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4P/22/2015-39 zo dňa 05.05.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým nezmenil rozsudok Okresného súdu v Čadci č. k. 16P/45/2014-78 zo dňa 17.09.2014 čo do úpravy styku otca s maloletým dieťaťom a vo výroku o trovách konania z r u š u j e a v zrušenom rozsahu v r a c i a okresnému súdu na ďalšie konanie.

Vo zvyšku, t. j. čo do výroku o výživnom, zameškanom výživnom a zmene rozsudku Okresného súdu v Čadci č. k. 16P/45/2014-78 zo dňa 17.09.2014 čo do úpravy vyživovacej povinnosti otca rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil otcovi povinnosť platiť výživné na maloletú W. X., nar. XX.XX.XXXX vo výške 70,- eur mesačne vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky počnúc dňom 01.04.2015. Určil, že zameškané výživné od 01.04.2015 do 05.05.2015 (1 mesiac) vo výške 40,- eur zaplatí otec matke spolu s bežným výživným v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Tým sa zmenil rozsudok Okresného súdu v Čadci č. k. 16P/45/2014-78 zo dňa 17.09.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.10.2014 vo výroku čo do určenia vyživovacej povinnosti otca voči maloletému dieťaťu. V ostatných výrokoch - čo do zverenia maloletého dieťaťa do výchovy a starostlivosti matky, čo do úpravy styku otca s maloletým dieťaťom rozsudok nezmenil. Žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov konania.

Pri rozhodovaní o zmene výživného, resp. výchovného prostredia, styku a podobne treba porovnať okolnosti, ktoré boli dôležité v čase skoršieho rozhodnutia a okolnosti v čase nového rozhodnutia. Musí ísť o závažnejšiu zmenu pomerov.

Matka navrhovala zmeniť výrok o výživnom zo sumy 30,- eur mesačne na sumu 100,- eur mesačne, neskôr na sumu 70,- eur mesačne. Zmenu pomerov videla vo zvýšenom príjme otca maloletého dieťaťa, kedy v čase určenia výživného bol nezamestnaný, toho času je zamestnaný, ako aj vo zvýšených výdavkoch dieťaťa v príčinnej súvislosti s jeho zdravotným stavom.

Rozhodnuté bolo dňa 17.09.2014, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.10.2014. Z lustrácie sociálnej poisťovne na č. I. 9 spisu mal súd preukázané, že v časovom období od 12/2013 do 11/2014 bol otec maloletej nezamestnaný. Otec maloletej bol teda v čase prvého určenia výživného nezamestnaný. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že otec dieťaťa ku dňu rozhodovania nepoberal ani

dávky v nezamestnanosti, preto súd schválil dohodu rodičov, na základe ktorej otec sa zaviazal platiť minimálne výživné 30,- eur mesačne, aj keď potreby dieťaťa vyžadovali vyššie výživné, ale možnosti otca neumožňovali platiť vyššie výživné. V čase rozhodovania súdu pod sp. zn. 4P/22/2015 dňa 05.05.2015 podľa lustrácie sociálnej poisťovne na č. I. 9 spisu je jeho príjem 700,- eur - 800,- eur mesačne. Z lekárskej správy zo dňa 04.05.2015 mal súd preukázané, že zdravotný stav dieťaťa si vyžaduje zvýšené výdavky. Ide o cystu sleziny, kde okrem zvýšených výdavkov na lieky sú zvýšené výdavky s návštevou odbornej chirurgickej ambulancie v Martine, odbornej kardiologickej ambulancie v Čadci, neurologickej ambulancie i rehabilitačného oddelenia. Súd dospel k záveru, že aj keď časový úsek od posledného rozhodnutia je krátky (6 mesiacov), došlo k výraznej zmene pomerov na strane otca, aj na strane maloletého dieťaťa, ktoré odôvodňuje zvýšiť výživné zo sumy 30,- eur mesačne na sumu 70,- eur mesačne. Keďže sa matka osobne o dieťa stará, matke určil súd vyživovaciu povinnosť prejudiciálne v rozsahu 1/3 (35,- eur) a otcovi v rozsahu 2/3 (70,- eur). Spolu výživné dieťaťa predstavuje 105,- eur mesačne, čo zodpovedá potrebám dieťaťa v príčinnej súvislosti s jej zvýšenými nákladmi na zlý zdravotný stav, v príčinnej súvislosti s tým, že dieťa v útlom veku má zvýšené náklady v príčinnej súvislosti na plienky, hygienu, stravu, vzhľadom k rýchlemu rastu aj na oblečenie, obutie. Príjem otca 700,- eur - 800,- eur mesačne umožňuje platiť výživné 70,- eur mesačne. Súd do výdavkov otca maloletej nezapočítal jeho úver. V nadväznosti na § 75 ods. 1 Zákona o rodine súd mal za to, že otec maloletej sa bez dôležitého dôvodu vzdal zamestnania v Promonte, s. r. o., kde mohol poberať príjem 500,- eur - 600,- eur, ako sám uviedol a v čase od 12/2013 do 11/2014 ho vlastným zavinením nepoberal. Ako sám na súde uviedol, z pôžičky platil nájom za byt v Kysuckom Novom Meste, hoci nepracoval, čo súd podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine vyhodnotil tak, že išlo o výdavky, ktoré nebolo nevyhnutné vynaložiť vrátane uvedeného úveru, keď otec maloletej nemal finančné prostriedky na výživu maloletej. Výživné má prednosť pred takými výdavkami rodičov, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Súd dáva do pozornosti aj tú skutočnosť, že úverová zmluva je zo dňa 26.11.2013, otec maloletej si bol vedomý, že obdržal úver 12.500,- eur, ktorý je povinný splácať v mesačných splátkach 195,82 eur a napriek tomu z vlastnej iniciatívy ukončil pracovný pomer v Promont, s. r. o., Krásno nad Kysucou dňom 01.01.2014, ako vyplýva z lustrácie v sociálnej poisťovni č. I. 9 spisu. Sám sa pripravil o možnosť splácať dlh a sám spôsobil navýšenie úveru o úroky, úroky z omeškania, zmluvné pokuty.

Súd dospel k záveru, že čo do výroku o výške výživného došlo k podstatnej zmene pomerov, a preto zvýšil vyživovaciu povinnosť otca zo sumy 30,- eur mesačne na sumu 70,- eur mesačne, ktorú považoval za primeranú možnostiam otca a primeranú potrebám maloletého dieťaťa čo do výživy a čo do jeho zdravotného stavu. Vo výroku o vyživovacej povinnosti preto rozsudok predstavuje aj zmenu rozsudku č. k. 16P/45/2014-78 zo dňa 17.09.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.10.2014.

Čo do výroku o práve otca na styk s maloletým dieťaťom súd dospel k záveru, že za 6 mesiacov nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmeniť rozsudok Okresného súdu v Čadci č. k. 16P/45/2014-78 zo dňa 17.09.2014, právoplatný dňa 28.10.2014 vo výroku o úprave styku otca s maloletým dieťaťom. Uvedeným rozsudkom styk otca s dieťaťom bol upravený. U otca teda nedochádza k obmedzovaniu jeho ústavných práv na styk s maloletým dieťaťom. Skutočnosť, že s maloletým dieťaťom sa 7 týždňov nestretol, nevyužíva právo, ktoré mu bolo stanovené dohodou rodičov schválenou súdom, nemožno vykladať tak, že mu je odnímané právo na styk. Sám sa oberá o právo styku s maloletým dieťaťom v súlade s právoplatným rozsudkom Okresného súdu v Čadci. Rodičia neuzavreli rodičovskú dohodu, ktorou by zmenili upravený styk k maloletému dieťaťu tak, že otec má právo styku s maloletým dieťaťom mimo domácnosť matky a bez jej dozoru. Matka s takým rozhodnutím nesúhlasila s poukazom na závažný zdravotný stav dieťaťa a nezodpovedný prístup otca maloletej, ktorý by mohol ohroziť zdravotný stav maloletého dieťaťa. Otec maloletej uviedol, že zmenu pomerov čo do výroku o úprave styku vidí rovnako v tom, že si našiel zamestnanie. 6 dní pracuje, 2 dni má voľno. Počas voľna chcel upraviť styk tak, že dieťa bude v jeho starostlivosti 3 - 4 hodiny v spoločnej domácnosti u jeho rodičov od 11.00 hod. bez prítomnosti matky maloletej. Súd dospel k záveru, že aj keď otec 6 dní pracuje a 2 dni má voľno, nejde o takú zmenu pomerov, ktorá by mu bránila realizovať právoplatný a vykonateľný rozsudok č. k. 16P/45/2014-78 zo dňa 17.09.2014. Otec má podľa právoplatného rozsudku právo styku s maloletou každú párnú nedeľu v mesiaci od 13.00 hod. do 18.00 hod., každú nepárnú stredu v mesiaci od 16.00 hod. do 18.30 hod., každú nepárnú sobotu v mesiaci od 16.00 hod. do 18.30 hod. za prítomnosti matky maloletého dieťaťa s tým, že styk sa začne realizovať pred rodinným domom č. XXX vo P. a rodičia sú povinní vážne dôvody si navzájom oznámiť 24 hodín pred započatím styku, ak by im bránili v realizácii styku. Súd má za to, že aj pri pracovnom režime otca maloletého dieťaťa ničím nepreukázal, že by 2 dni voľna, ktoré má po 6 dňoch práce, sa nikdy nezohodli s časovými reláciami, ktoré boli určené rozsudkom 16P/45/2014. Dá sa dôvodne predpokladať, že voľno otca maloletej padne aj na uvedené časové relácie, kedy bude môcť otec maloletej využiť svoje právo styku s maloletou. V prípade, že na

uvedený časový limit stanovený rozsudkom pripadnú pracovné povinnosti otca maloletej, rozsudok mu dáva možnosť oznámiť matke, že z vážnych dôvodov styk nebude môcť realizovať. Tým mu nie je odňaté právo styku s maloletým dieťaťom. Súd dal za pravdu matke, a to s poukazom na vyjadrenie lekára, že zdravotný stav dieťaťa je vážny a vyžaduje si osobitnú starostlivosť a dohľad matky. Taktiež súd poukazuje na tú skutočnosť, že pokiaľ otec maloletej bude realizovať styk za podmienok stanovených v rozsudku 16P/45/2014-78 zo dňa 17.09.2014, nadviaže kontakt s maloletou, osvojí si denný režim maloletej, môže podať návrh na zmenu úpravy styku otca s maloletým dieťaťom. Proti takému postupu nebola ani matka maloletej. Pripustila, že po zvládnutí týchto povinností nebude namietat ani kontakt otca maloletej a maloletej so starými rodičmi v ich domácnosti. Súd však považoval za neprípustné, aby otec maloletej podmieňoval výšku výživného takou úpravou styku otca s maloletým dieťaťom, akú určí otec maloletého dieťaťa. Za týchto okolností súd mal za to, že ním navrhovaný kontakt s maloletým dieťaťom nie je v záujme mal. dieťaťa, zvlášť, keď 7 týždňov sa s dieťaťom nekontaktoval, s poukazom aj na zdravotný stav dieťaťa. Preto čo do výroku o práve otca na styk s maloletým dieťaťom súd dospel k záveru, že nepreukázal otec dieťaťa závažné zmeny, a preto rozsudok Okresného súdu v Čadci č. k. 16P/45/2014-78 zo dňa 17.09.2014, právoplatný dňa 28.10.2014, je nezmenený vo výroku o práve otca na styk s maloletým dieťaťom. V tomto výroku je úprava styku právoplatne a záväzne určená a bez preukázanej zmeny pomerov v nadväznosti na § 159 ods. 2, ods. 3 O. s. p., § 78 ods. 1 Zákona o rodine, § 163 ods. 2 O. s. p. tvorí prekážku právoplatne rozhodnutej veci. V nadväznosti na § 146 ods. 1 písm. a) O. s. p. o trovách konania súd rozhodol tak, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie sa týka starostlivosti o maloleté dieťa.

Voči citovanému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie otec. S predmetným rozsudkom v celom výroku č. I. nesúhlasí, a preto proti nemu podáva v zmysle § 201 a nasl. O. s. p. odvolanie, pričom ho opiera o dôvody uvedené v § 205 ods. 2 písm. a), b), d), e), f) O. s. p. S výškou výživného súhlasí, avšak žiada súd o zmenu určeného dňa na úhradu výživného matke maloletej, nakoľko mesačná mzda mu na účet chodí okolo 20. dňa v mesiaci, a preto z opatrnosti žiada, aby deň úhrady bol vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky. Súd mu ďalej určil zaplatiť matke zameškané výživné za obdobie od 01.04.2015 do 05.05.2015 vo výške 40,- eur spolu s bežným výživným. S uvedenou sumou nesúhlasí, nakoľko aj matka maloletej v návrhu uviedla, že výživné vo výške 30,- eur platí pravidelne. V prílohe predkladá súdu poštový poukaz na adresu vo výške 30,- eur zo dňa 22.04.2015, ktorým uhradil výživné za máj 2015. Vzhľadom na túto skutočnosť voči dcére nemá žiadne zameškané výživné, a preto žiada túto časť výroku č. I. v plnom rozsahu zrušiť. Čo sa týka úpravy styku, tak súd právoplatný rozsudok OS Čadca č. k. 16P/45/2014-78 zo dňa 17.09.2014 nezmenil, nakoľko dospel k záveru, že aj keď pracuje 6 dní a 2 dni má voľno, nejde o takú zmenu pomerov, ktorá by mu bránila realizovať právoplatný a vykonateľný rozsudok. S takouto argumentáciou nesúhlasí. Práve jeho zmenami v zamestnaní došlo k podstatnej zmene pomerov. Prvé dva dni má dennú zmenu od 06.00 hod. do 14.00 hod., druhé dva dni poobednú zmenu od 14.00 hod. do 22.00 hod. a tretie dva dni má nočnú zmenu od 22.00 hod. do 06.00 hod., štvrté dva dni má dva dni voľno. Súd uviedol, že sa dá predpokladať, že jeho voľno padne aj na predchádzajúcim rozsudkom určené časové relácie, kedy bude môcť využiť svoje právo styku s maloletou. Toto sa nezakladá na pravde, nakoľko takto sa môže stať maximálne 1-krát za mesiac, pričom súdom určenú úpravu styku má 6-krát mesačne. Zo spisu je evidentné, že sa s matkou snažil dohodnúť počas pojednávania, pričom súd jeho snahu vyhodnotil ako neprípustnú, aby podmieňoval výškou výživného úpravu styku, akú si sám určí. Má za to, že pri uzatvorení dohody je možný kompromis oboch strán, pričom on ustúpil vo výške výživného a žiadal matku ustúpiť ohľadom styku. Jediným dôvodom matky bola údajná nenávisť jeho rodičov voči jej osobe, pričom pri jeho stretnutiach stará matka maloletej dávala celý čas najavo, že tam nie je vítaný. Čo sa týka zdravotného stavu maloletej, tento nepokladá za dôvod na zamietnutie úpravy styku, nakoľko sa o jej zdravotný stav zaujíma a chodí s matkou a maloletou na všetky návštevy lekára, ambulancií, či už v Kysuckom Novom Meste alebo v Martine, a preto je dostatočne informovaný o tom, ako sa postarať o maloletú, pozná jej denný režim a má ústavné právo na svoje dieťa. V celom konaní nebol ani raz spochybnený jeho vzťah s dcérou. Má k nej veľmi dobrý citový vzťah a úpravou styku ho chce zlepšovať, a to aj stretnutiami s jeho rodičmi a pestovaním úcty k starým rodičom. Žiada napadnutý rozsudok zmeniť, a to tak, že otec je povinný platiť výživné na maloletú W. vo výške 70,- eur vždy od 25. dňa toho-ktorého mesiaca vopred počnúc 01.04.2015. Zameškané výživné od 01.04.2015 do 05.05.2015 vo výške 10,- eur zaplatiť matke spolu s bežným výživným v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Otec je oprávnený stykať sa s maloletou W. v čase jeho 2-dňového pracovného voľna po dohode s matkou.

Matka vo vyjadrení k odvolaniu udáva, že otec pred prvostupňovým súdom nenamietal dátum splatnosti bežného výživného. Domnieva sa, že ten, ktorý je určený v rozsudku, nemusí sa viazať na termín pripísania mzdy na účet povinného. Súd správne určil výšku zameškaného výživného. Pokiaľ súd vo

svojom rozhodnutí neupravil styk otca s maloletým dieťaťom a ponechal úpravu styku, rozhodol tak na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu veci, z ktorého vyvodil správny právny záver. Na strane otca nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmeniť pôvodný rozsudok. Je si vedomá práva otca na maloletú W., ale rovnako ako súd je toho názoru, že pokiaľ bude realizovaný styk otca s maloletou W. za podmienok upravených v pôvodnom rozsudku, otec nadviaže kontakt s maloletou a osvojí si jej denný režim s prihliadnutím na jej zdravotný stav. Potom je ochotná privoliť k zmene úpravy styku otca s maloletou W. hoci aj v domácnosti starých rodičov, kde otec býva, bez jej prítomnosti. Žiada napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Kolíznym opatrovníkom sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania otca v rozsahu danom ust. § 212 ods. 2 písm. a) O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým súd nezmenil v ostatných výrokoch rozsudok Okresného súdu v Čadci č. k. 16P/45/2014-78 zo dňa 17.09.2014 čo do úpravy styku otca s maloletým dieťaťom a vo výroku o trovách konania zrušil v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. a v zrušenom rozsahu vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Vo zvyšku, teda čo do výrokov o určení výživného, zameškaného výživného a vo výroku o zmene rozsudku Okresného súdu v Čadci č. k. 16P/45/2014-78 zo dňa 17.09.2014, potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

Odvolanie otca je čiastočne dôvodné.

Vo vzťahu k zvýšeniu výživného okresný súd uložil otcovi povinnosť platiť výživné na maloletú W. vo výške 70,- eur mesačne vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky počnúc dňom 01.04.2015 s tým, že zameškané výživné od 01.04.2015 do 05.05.2015 za 1 mesiac vo výške 40,- eur zaplatí otec matke spolu s bežným výživným v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Pokiaľ ide o výšku výživného, otec výšku výživného určenú súdom 70,- eur mesačne počnúc od 01.04.2015 akceptoval a voči výške výživného jeho odvolanie nesmeruje.

Otec nesúhlasil so splatnosťou výživného, a to vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky, tvrdiac, že splatnosť jeho mzdy je 20. dňa v mesiaci, preto žiadal určiť splatnosť výživného vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca vopred.

Túto odvolaciu námietku odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Splatenosť výživného nemusí korešpondovať so splatnosťou mzdy povinného, ktorá sa môže aj meniť. Otec je dospelý človek a majúci zákonnú vyživovaciu povinnosť, musí si byť tejto povinnosti vedomý aj pri nakladaní so svojou mzdou a hospodáriť s ňou tak, aby vždy jedenkrát do mesiaca, do jeho určenej splatnosti bol schopný zaslať k rukám matky určené výživné. V tejto časti preto odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil.

Rozsudok okresného súdu je vecne správny aj čo do určenia zameškaného výživného. Zameškané výživné sa určuje ako rozdiel medzi zvýšeným výživným a pôvodne určeným výživným za obdobie od zvýšenia výživného do vyhlásenia rozsudku. V danom prípade bolo výživné zvýšené od 01.04.2015, rozsudok bol vyhlásený 05.05.2015. V tomto období sa stalo splatným výživné za mesiac apríl 2015, kedy otec bol povinný zaplatiť na základe novovyhláseného rozsudku už výživné vo výške 70,- eur mesačne. Ako to vyplýva aj z jeho tvrdenia, za tento mesiac ale zaplatil sumu 30,- eur. Rozdiel teda predstavuje 40,- eur mesačne, ako to správne určil prvostupňový súd. Preto aj v tejto časti bol dôvod na potvrdenie rozsudku prvostupňového súdu.

Odvolací súd sa ale stotožnil s odvolaním otca čo do úpravy styku s maloletou W..

Okresný súd o tejto časti návrhu rozhodol tak, že ponechal pôvodnú úpravu určenú rozsudkom Okresného súdu v Čadci č. k. 16P/45/2014-78 zo dňa 17.09.2014 čo do úpravy styku otca s maloletým dieťaťom a v tejto časti teda uvedený rozsudok nezmenil (hoci formálne správne mal okresný súd návrh na zmenu úpravy styku zamietnuť, toto pochybenie samo osebe nemá vplyv na práva a povinnosti účastníkov).

Paradoxne konanie o zmenu pôvodného rozsudku čo do úpravy styku a jeho prenechanie na dohodu rodičov sa začalo na návrh matky, ku ktorej úprave sa v konaní pripojil aj otec. Matka v konaní zmenila svoje stanovisko a navrhovala úpravu ponechať, návrhom však nedisponovala.

Bez ohľadu na návrhy účastníkov však ide o konanie, kde súd návrhmi nie je viazaný. Súd je preto z úradnej povinnosti povinný v dostatočnom rozsahu zistiť skutkový stav veci a vydať rozhodnutie, ktoré zohľadňuje záujem maloletého dieťaťa, ako aj práva a povinnosti rodičov.

Okresný súd správne poukázal, že dôvodom pre zmenu už existujúceho rozsudku o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom, čo sa vzťahuje aj na úpravu styku, môže byť iba podstatná zmena pomerov. Krajský súd sa však na rozdiel od okresného súdu domnieva, že taká zmena pomerov nastala.

Rovnako ako pri zmene rozsudku vo veci zvýšenia výživného táto zmena spočíva v zmene pomerov na strane otca maloletej. Otec maloletej v čase predchádzajúcej úpravy nebol zamestnaný a určený harmonogram styku mu nič nebránilo využívať. Otec sa však zamestnal a jeho osobitý pracovný cyklus mu nedovoľuje využívať určený rozsah styku s maloletým dieťaťom. V tomto smere sa odvolací súd stotožnil s odvolacími námietkami otca, že môže nastať situácia, kedy vzhľadom na stanovený pracovný cyklus, kedy 6 dní pracuje a 2 dni má voľno, môže mu byť úplne znemožnené pravidelne sa s maloletým dieťaťom stykať, keď určený styk pripadne na jeho pracovné voľno iba sporadicky. Takáto situácia nie je prípustná.

To, že sa otec zamestnal a pravidelne chodí do zamestnania, je na prospech dieťaťa a odráža zákonnú povinnosť otca zabezpečovať dieťaťu výživu. Pokiaľ si otec plní povinnosti vo vzťahu k maloletému dieťaťu, nemôžu mu byť jeho pracovné povinnosti na ujmu v jeho práve stretávať sa so svojim dieťaťom.

Zároveň je tu aj právo dieťaťa ostať aj po rozpade rodiny v kontakte so svojím rodičom. Toto právo je okrem Ústavy Slovenskej republiky a Zákona o rodine chránené aj čl. 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Vzhľadom na zmenenú situáciu otca, ktorá mu neumožňuje realizovať pravidelný styk s dieťaťom podľa doposiaľ stanoveného harmonogramu, bolo povinnosťou okresného súdu po zistení všetkých okolností na strane účastníkov konania pôvodný rozsudok zmeniť a stanoviť úpravu styku tak, aby bolo zabezpečené právo otca, ako aj právo dieťaťa na pravidelný kontakt, rešpektujúc pracovný čas otca, ako aj denný harmonogram dieťaťa, prípadne jeho zdravotné obmedzenia.

V tejto súvislosti je potrebné, aby súd výchovne pôsobil na oboch rodičov v tom zmysle, že v záujme maloletého dieťaťa aj napriek odcudzeniu svojich citových vzťahov je potrebné zachovávať toleranciu a vzájomnú úctu medzi rodičmi, ako aj širšími príbuznými v záujme zdravého psychomotorického vývoja maloletého dieťaťa.

Styk otca s maloletým dieťaťom musí byť upravený tak, aby jeho rozsah a spôsob dovoľoval otcovi ako rodičovi, ktorému nebolo dieťa zverené do starostlivosti, naďalej pôsobiť na výchovu a citový rozvoj maloletého dieťaťa, na druhej strane, aby rešpektoval vek a zdravotný stav maloletého dieťaťa.

Odvolaciemu súdu sa nejaví vhodné, aby sa styk s maloletým dieťaťom realizoval „vonku“ s odôvodnením, že sa nemôže realizovať v domácnosti matky z dôvodu zhoršených vzťahov otca so starou matkou dieťaťa a naopak, nemôže sa realizovať ani v domácnosti otca pre zhoršené vzťahy matky s jeho rodičmi.

Predovšetkým je potrebné, aby okresný súd doplnil dokazovanie vo vzťahu k zdravotnému stavu dieťaťa, a to, či sú na strane dieťaťa také obmedzenia, že je prítomnosť matky nevyhnutná. Hoci sa v spise nachádza správa ošetrojúceho lekára MUDr. Ľubomíra Tischlera, z tejto správy zdravotné obmedzenia dieťaťa nevyplývajú. Správa odkazuje na výsledky odborných vyšetrení, ktoré majú byť k správe priložené, obsahom spisu však nie sú. V tejto súvislosti je potrebné preveriť aj tvrdenia otca, že sa zúčastňuje zdravotných prehliadok spolu s matkou a dieťaťom, pozná zdravotný stav dieťaťa, ako aj jeho obmedzenia a je schopný režim dieťaťa zabezpečiť.

Na druhej strane prítomnosť matky pri styku otca s dieťaťom vzhľadom na vek dieťaťa a prirodzenú nadväznosť na matku vyplývajúcou z veku dieťaťa a jej celodennej starostlivosti sa javí aj odvolaciemu súdu ako vhodná. To však iba za podmienky, pokiaľ rodičia dokážu usporiadať svoje vzájomné vzťahy a dohodnúť sa na stretávaní s dieťaťom buď v domácnosti matky alebo v domácnosti otca.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v časti o úprave styku zrušil a vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania.

Povinnosťou okresného súdu bude opätovne vypočítať rodičov za výchovného pôsobenia (prípadne aj v súčinnosti s kolíznym opatrovníkom) na oboch rodičov. Po doplnení zistení o zdravotnom stave dieťaťa a podieľaní sa otca na liečbe a starostlivosti o dieťa okresný súd opätovne rozhodne o úprave styku tak, aby stanovená úprava styku zabezpečovala právo otca a dieťaťa na vzájomný kontakt, rešpektujúc vek, zdravotný stav dieťaťa a pracovné povinnosti otca. Okresný súd opätovne rozhodne aj o trovách konania.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.